

ข้อพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โดยที่ร่างประกาศตามข้อ ๑ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินทดแทนเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ซึ่งการได้รับค่าทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจอาจมีความแตกต่างกัน โดยมีข้อเปรียบเทียบระหว่างการจ่ายเงินทดแทนของภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้

ข้อเปรียบเทียบการจ่ายเงินทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ		
ประเด็น	การจ่ายเงินทดแทนของภาคเอกชน	การจ่ายเงินทดแทนของรัฐวิสาหกิจ
๑. ความหมายของเงินทดแทน	มาตรา ๕ แห่ง พรบ. เงินทดแทนฯ กำหนดให้คำว่า เงินทดแทน หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ	ข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำ กำหนดให้ คำว่า เงินทดแทน หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ
๒. หลักเกณฑ์ การจ่ายเงินค่าทดแทน	- กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน - กรณีทุพพลภาพ เนื่องมาจากการทำงาน - กรณีสูญเสียอวัยวะเนื่องจากการทำงาน - กรณีตายจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายเนื่องจากการทำงาน	- กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน - กรณีทุพพลภาพ เนื่องมาจากการทำงาน - กรณีสูญเสียอวัยวะเนื่องจากการทำงาน - กรณีตายจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายเนื่องจากการทำงาน
๓. กองทุนเงินทดแทน	กำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทนเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้าง ซึ่งประสบอันตรายเจ็บป่วย หรือตาย เนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่ นายจ้างหรือเจ็บป่วยเป็นโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะ หรือสภาพของงาน หรือโรคซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานให้แก่ นายจ้าง แทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ	รัฐวิสาหกิจไม่มีการจัดตั้งกองทุนเงินทดแทนเพื่อจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง โดยนายจ้างจะดำเนินการจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวเอง โดยหากรัฐวิสาหกิจแห่งนั้นเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทแสวงหากำไร จะเป็นผู้จ่ายเงินทดแทนจากเงินของรัฐวิสาหกิจนั้น ให้แก่ลูกจ้าง แต่หากเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทไม่แสวงหากำไร จะใช้งบประมาณที่ได้รับจัดสรรส่วนหนึ่งนำมาจ่ายเป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจนั้น

ข้อเปรียบเทียบการจ่ายเงินทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ		
ประเด็น	การจ่ายเงินทดแทนของภาคเอกชน	การจ่ายเงินทดแทนของรัฐวิสาหกิจ
๔. หน้าที่การจ่ายเงินสมทบและการจ่ายเงินค่าทดแทน	กำหนดให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คน มีหน้าที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนภายใน ๓๐ วันและจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนเพียงฝ่ายเดียวปีละ ๑ ครั้ง โดยเงินสมทบให้คำนวณจากค่าจ้างที่จะต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างในอัตราร้อยละ ๐.๒-๑.๐ ของค่าจ้างต่อปี ไม่เกิน ๒๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี ตามประเภทกิจการของนายจ้าง ทั้งนี้ ไม่เกินร้อยละ ๑ ของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี	นายจ้างไม่มีการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนทดแทน เนื่องจากรัฐวิสาหกิจไม่มีการจัดตั้งกองทุนเงินทดแทน แต่กำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายเงินทดแทนตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
๕. สิทธิประโยชน์ในการจ่ายเงินทดแทน	พระราชบัญญัติเงินทดแทนฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินทดแทน
๕.๑ ค่ารักษาพยาบาล	๕.๑.๑ ค่ารักษาพยาบาล เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ บาท (ข้อ ๒ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาฯ) ๕.๑.๒ ค่ารักษาพยาบาลเพิ่มเติม ๕.๑.๒.๑ ค่ารักษาพยาบาล ไม่เพียงพอให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกิน ๖๕,๐๐๐ บาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่มีลักษณะ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้ (ข้อ ๓ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาฯ)	๕.๑.๑ ค่ารักษาพยาบาล กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ดังต่อไปนี้ (๑)กรณีเข้ารับการรักษายาบาลจากสถานพยาบาลของทางราชการให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเต็มจำนวนที่จ่ายจริง (๒)กรณีเข้ารับการรักษายาบาลจากสถานพยาบาลของเอกชน ให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ บาท(ร่างข้อ๑) ๕.๑.๒ ค่ารักษาพยาบาลเพิ่มเติม ๕.๑.๒.๑ หากค่ารักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของเอกชนไม่เพียงพอให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกิน ๖๕,๐๐๐ บาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่มีลักษณะโดยมีเงื่อนไขดังนี้ (ร่างข้อ๒)

ข้อเปรียบเทียบการจ่ายเงินทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ		
ประเด็น	การจ่ายเงินทดแทนของภาคเอกชน	การจ่ายเงินทดแทนของรัฐวิสาหกิจ
	(๑) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข (๒) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข (๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ (๔) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไชสันหลัง หรือรากประสาท (๕) ประสพภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยู่ยากซึ่งต้องใช้วิธีกัลยกรรม (๖) ประสพอันตรายจากไฟไหม้น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้า จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนังลึกถึงหนังแท้เกินกว่าร้อยละ ๓๐ ของร่างกาย (๗) ประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรังตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ๕.๑.๒.๒ ในกรณีที่ค่ารักษาพยาบาลเพิ่ม ๖๕,๐๐๐ บาทไม่เพียงพอสามารถจ่ายเพิ่มได้อีกเมื่อรวมค่ารักษาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเงื่อนไขดังนี้(ข้อ ๔ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษา) (๑) มีการประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยข้อ(๑)-(๖) สองรายการขึ้นไป (๒) การประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยข้อ(๑)-(๖) จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือรักษาในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่ ๒๐ วันขึ้นไป	(๑)-(๖) (๗) ประสพอันตราย หรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังตามความเห็นของแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ๕.๑.๒.๒ ในกรณีที่ค่ารักษาพยาบาลเพิ่ม ๖๕,๐๐๐ บาทไม่เพียงพอสามารถจ่ายเพิ่มได้อีกเมื่อรวมค่ารักษาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเงื่อนไข ดังนี้ (ร่างข้อ ๓) (๑) มีการประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยข้อ(๑)-(๗) สองรายการขึ้นไป (๒) การประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยข้อ(๑)-(๗) รายการใดรายการหนึ่งจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือรักษาในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่ ๒๐ วันขึ้นไป

ข้อเปรียบเทียบการจ่ายเงินทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ		
ประเด็น	การจ่ายเงินทดแทนของภาคเอกชน	การจ่ายเงินทดแทนของรัฐวิสาหกิจ
๕.๒ ค่าทดแทน	(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่ต้องรักษา ๓๐ วันขึ้นไป (๔) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งรุนแรงและเรื้อรังจนเป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว ๕.๑.๒.๓ ในกรณีที่คำรักษาพยาบาลที่จ่าย ๒๐๐,๐๐๐ บาทไม่เพียงพอให้จ่ายคำรักษาพยาบาลดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์พิจารณาและคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ(ข้อ ๕ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษา) นายจ้างจ่ายค่าทดแทนร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน (มาตรา ๑๔ แห่งพรบ. เงินทดแทน) ๕.๒.๑ กรณีหยุดงานไม่สามารถทำงานได้ติดต่อกันได้เกิน ๓ วัน แต่ต้องไม่เกิน ๑ ปี ๕.๒.๒ กรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ได้รับค่าทดแทนไม่เกิน ๑๐ ปี ตามที่ประกาศกำหนด ๕.๒.๓ กรณีทุพพลภาพได้รับค่าทดแทนไม่เกิน ๑๕ ปี ๕.๒.๔ กรณีตาย หรือสูญหาย ได้รับค่าทดแทน ๘ ปี	(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่ต้องรักษา ๓๐ วันขึ้นไป (๔) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งรุนแรงและเรื้อรังจนเป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว ๕.๑.๒.๓ ในกรณีที่คำรักษาพยาบาลที่จ่าย ๒๐๐,๐๐๐ บาทไม่เพียงพอให้จ่ายคำรักษาพยาบาลดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยคณะกรรมการแพทย์ที่นายจ้างแต่งตั้งขึ้นซึ่งประกอบด้วยแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนพิจารณาและคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจให้ความเห็นชอบ (ร่างข้อ ๕) นายจ้างจ่ายค่าทดแทนร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน (ร่างข้อ ๔) ๕.๒.๑ กรณีหยุดงานไม่สามารถทำงานได้ติดต่อกันได้เกิน ๓ วัน แต่ต้องไม่เกิน ๑ ปี ๕.๒.๒ กรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ได้รับค่าทดแทนไม่เกิน ๑๐ ปี ตามที่กำหนดไว้ ๕.๒.๓ กรณีทุพพลภาพได้รับค่าทดแทนไม่เกิน ๑๕ ปี ๕.๒.๔ กรณีตายหรือสูญหาย ได้รับค่าทดแทน ๘ ปี

ข้อเปรียบเทียบการจ่ายเงินทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ		
ประเด็น	การจ่ายเงินทดแทนของภาคเอกชน	การจ่ายเงินทดแทนของรัฐวิสาหกิจ
๕.๓. ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ	๕.๓.๑ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์และอาชีพเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ๕.๓.๒ ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (ข้อ ๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความพระราชบัญญัติเงินทดแทนฯ)	๕.๓.๑ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์และอาชีพเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ๕.๓.๒ ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (ร่างข้อ ๖)
๕.๔ ค่าทำศพ	เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพ ๑๐๐ เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันสูงสุด (มาตรา ๑๖ แห่งพรบ. เงินทดแทนฯ)	ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพเป็นจำนวนสามเท่าของค่าจ้างรายเดือนเดือนสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน (ร่างข้อ ๗)

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อเปรียบเทียบดังกล่าวแล้วเห็นว่า แม้หลักการของการจ่ายเงินทดแทนระหว่างภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจจะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลูกจ้างได้รับเงินทดแทนจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย สูญหายหรือตาย เนื่องมาจากการทำงาน แต่การจ่ายเงินทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย สูญหายหรือตายเนื่องมาจากการทำงานของภาคเอกชนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดำเนินการโดยกองทุนเงินทดแทน ส่วนการจ่ายเงินทดแทนในรัฐวิสาหกิจไม่มีการจัดตั้งกองทุนเงินทดแทนแต่เป็นการนำงบประมาณมาจ่ายเป็นค่าทดแทนให้กับลูกจ้าง อาจทำให้มีปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณให้กับรัฐวิสาหกิจเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจ่ายเงินทดแทน